

Kohvikute päev – omane, aga samas erinev

Kohvikute päev on selleks korraks läbi. Ilm alt ei vedanud, ja kuigi kohvikuid oli arvuliselt vähem, leidis igaüks enda jaoks oma elamuse, koogi või ampsu.

Kohvikuid külastades hakkas igal pool silma jalgrattaste ja tõukside rohkus. Eks see olegi õige vahend suvel liiklemiseks, pealegi ei ole siis karta, et magusaga liialdamine võiks figuurile liiga teha – jalgrattaga saab ju kaloreid üsna mõnusalt põletada.

„Koogikesed küll vahelduvad, aga eks meie kohvikus on lemmikuks ikka burger – oma salatikastme ja kotletiga,“ sõnas Valdur omanimelise kohviku juures. Osaletakse kohvikute päeval aga juba neljandat korda. „Ilus ilm, sõbrad tulevad külla ja kõik on mõnus,“ arvas ta.

Koogid, pirukad, keeksid, muffinid, pannkoogid, võileivatordid, kuklid, vahvlid, saiad, karaskid,

Rümmelite juures tundsid end õdusalt nii väikesed kui suured.

salatid, supid ning külmad ja kuumad joogid. Maitserännaku kestel nii ühest kohast teise või õuest õue liigutigi, kusjuures paberkanjal kaart tundus olevat hea abimees nii noortele kui vanematele.

Nalju elust enesest

Alati on kohvikute päeva oluliseks lisaks ehk tegelikult väga tähtsaks osaks külalised, tegevused või vaatamängud. Kui Pajusis saab nautida tantsu (nii oli see selgi korral), siis raa-

Vahe tänaval oli meeskond üsna suur.

Läänede juures oli valikus palju erinevaid küpsetisi

Justin Petrone

matu kogu kohvikus oli nüüd külaliseks Justin Petrone – USA ajakirjanik, kirjanik ja blogija. Juba eemalt oli kuulda, et pealtvaatajatel on millegipärast väga lõbus.

„Eestlastel olid minu jaoks alguses väga kummalised kombes. Näiteks pidi korjama üles kõik õunad, mis puu otsast kukuvad Vanni minna ka ei

saanud, see oli õunu täis, isegi poolmädanuid,“ seletas Justin pealtvaatajate naeru saatel. Õunad viidi mahlapressija juurde, kusjuures Justinile jäi mulje, et millegipärast on tegelikult tema nimeks Antonovka. „Ei, ma olen Petrone!“ Küsimuse peale, millised õunad seal siis on, ei osanud ta ka muud kui kollased ja punased vastata... Ehk suheldi justkui siga ja kägul! Lõpuks selgus, et tegemist on hoopis õunasordiga...

„Läksin kõikide kanistritega koju, keetsime ja kaanetasime – köök oli justkui laboratoorium. Aga mul ei olnudki õunamahla joogijanu, tegelikult ei meeldi see mulle üldse eriti. Öhtul väsinuna heitsin voodisse ja kuulsin, kuidas õunad puu otsast kukuvad – oh, see tähendab ju homme jälle õunttega tööd!“ selgitas Justin aina enam itsitavatele kuulajatele...

Järgmise korranil!

RAIMO METSAMÄRT